

— 6 —
abbe määr ja teised liggi suggulased kuulsid wasto
meelt lohto käsfo ja lahhetsefid sure kiffaga armsa
sõbra surma, kes, kui suurtsuggu mees, issandade
algast esimene, nüüd lõigest aust ning surusest lest
— teotawa surma pidid langema. Tubba se mõtte
teggi neid pörasels, kuddas piddid nemad Reino-
wadderi wõllapomist oma silmaga näggema? Nemad
astusid ühheskoos kuüninga ette, pallosid lubba koeo
minna, ja läfsid — ni paljo neid olli — kuüninga
koeast ja linnast wälja. Kuüninga lõukoera meel
läfs torso, et ni paljo kulsaid issandaid temast
lahkus ja ärrapõggenes; egga wõinud ükski sedda
ette arwata mis nüüd nähha sai: et Reinowadderi
sõbrad ja suggulased ni wägga perreks ollid. Selle-
pärast rälis kuüningas sallamahti uštawa nõumees-
tele: „Ehl kül Reinowadder wägga tigge loom on,
siiski ei tohhi meie unnuštada, et tema suggulas-
test mitto meie tenistuses wägga tarwikkud on;
kes nende asjet saab täitma?“

Eäne issand, Messikäp ja Hints ollid kui taljad
seutud wangi ümber asja tallitamas ja ruttasid
kuüninga käsfo mõda waenlasele teotawa surma kätte
saatma; nemad wisid tedda kiffaga linnast wälja
ja öiskasid rõemo pärast, kui wõl nende silma
paistis. Seal allas kas wihhaga hunti taggali-
hotama, üteldes: „Kriimsilm, issand, wana Pühha-
jürri, kutsikas, tulletage täna meele, mis wolas tõ-
mees ning asjatalitaja Reinowadder sel puhul olli

— 7 —
fui teie kraddunud wenda tema wihkamise pärast
üllespodi! Urge jätke wana wõlga kätte tasomata
Ja teie, Messikäp issand, möttelge nüüd selle
peale, kudda Reinowadder teid pettis! kudda tema
pärast wimari tallomehhe õues pakko näppistis wi-
hase rahwa malka, meeste ja naiste wopsofi kan-
natasite, arwu, äbbi ning teotust leidsite ja lõige
ilmale naeruks saite. Olgem walwsad sõbrad ja
ühhemelelised, tema on wägga kawwal. Peasels
ta täna jälle meie käest siis waltetaks ta ennast wab-
haks, ja meie ei saaks ial maggusa kättetasomise
tunni õnne maitsema. Läksi rutto temale wõlga
kätte maksma.“ Kriimsilm, issand kostis: „Jutto-
lorrisemine ei maksa meil middagi; murretsege mulle
ennemine tuggewa ohhelikko, ma tahhan ta tošso
wälja wõtta ja pikka illule korraga otsa teha.“
Mõnda issekeskis rälides läfsid nemad mõda teed
eddasi. Reinowadder, kes senni waikselt nende juttu
kuulnud, lišsas pillkamiste jure: Ma pašien imeks,
et teie nõu ei leia? Kül Hints juhatab teile oh-
helikko, kenne tuggewust oma kaelaga kohtomehhe
kūnis katsus, kui sure au ning illoga ire pügilt
taggasi jõudis. Agga Messikäp ja Kriimsilm, teil
on wägga kiir tagga wana oo surma lakkitada,
kas ehl arwate weel täna sedda asja toimetada?.

Kuüningas isse läfs surema issandadega seltsis
linna wärrawast wälja Reinowadderi wimist luggu